

Václav Vlk st.: Chtěli mrtvé, aby zničili Babiše. Supi se chtějí pakovat, tak útočí na stát. Vyrvěte ČT té partě! ODS je vedena vykastrovanými samci, nemá plán, nemá ideu, pouze touhu po moci

- CZ24 News | 5. května 2020

ČESKO: Andrej Babiš je sebestředný a špatně komunikující, nechápající mnoho sociálních vztahů a vazeb, fanatik dohledu nad vším. Ale jeho vláda, porovnáme-li výsledky v boji proti covidu-19, je jednou z nejúspěšnějších vlád na celém světě. Tak hodnotí uplynulé dva měsíce v Česku publicista, bývalý manažer mezinárodní firmy a v minulosti signatář Charty 77 Václav Vlk starší. Naopak kritiku ze strany opozičních občanských demokratů považuje za naprosto irelevantní. Dnešní ODS je totiž vedena vykastrovanými samci, nemá plán, nemá ideu, pouze touhu po moci, na niž za tohoto stavu strany rozhodně nedosáhne.

Vláda uvolňuje jedno omezující opatření za druhým. Nouzový stav skončí 17. května, poslední fáze otvírání provozoven včetně restaurací nastane 25. května, ale to nejspíš už jen z rozhodnutí Ministerstva zdravotnictví, které má tuto pravomoc získat novelou zdravotního zákona. Jaký je váš pohled na to, čím si Česko za dva měsíce od první ohlášené nákazy s epidemií koronaviru prošlo?

Prošli jsme zkušeností reality, která se všem, hlavně mladším lidem, zdála do budoucna, nerealná. Do doby koronaviru jsme žili v představě, že „poručíme větru, dešti, kdy má pršet a kdy vát“. A že vše už bylo vyřešeno. Jen ještě stačí vyhrát bitvu proti oteplování, co bude „brnkačka“, zavést „zelené genderomyšlení“ a ještě více se státi uvědomělými. A „ráj to na dohled“. Prostě bolševismus ve vydání dvacátého prvního století. Ale koronavirus nám ukázal, co jsme a co ve skutečnosti umíme. Naše mýty, které jsme si vytvořili a přepracovávali v průběhu tisíců let kognitivní revoluce – například různá práva a takzvaně nepřekonatelné zásady – se náhle ukázaly jako skutečné mýty. Jak napsal Yuval Noah Harari, izraelský historik, v knize „Úchvatný i úděsný příběh lidstva“, tak „základní parametry chování a schopností Homo sapiens jsou dány biologicky a celé dějiny se odehrávají v rámci těchto limitů“.

Vše ostatní, víra v bohy, vytvoření společnosti, naše zásady i „zákony“, a to včetně třeba desatera, a představy o „lidských právech“, jsou jen naše celospolečensky akceptované „mýty“. To, co se děje, je zděšení z nebezpečí, které jsme zvláště v posledním století, vytěsnili. Jde tedy o reakci, semknutí, únavu i rozčarování a hádky ve společnosti a hledání cesty pod tlakem strachu z neznámého. A to vše probíhající ve velice krátké době. Jsem přesvědčen, že jsme obstáli daleko lépe, než si myslíme

Zásadní přesto je, že se národ rozdělil na dvě části. Ta agresivní a hlasitá, tedy značná část novinářů, plodí neustále články a zprávy o „hrůzách“, které zažíváme. Ne kvůli koronaviru, ale kvůli poklusu jej zastavit. Jistý politolog dokonce vyzvracel název „koronafašismus“. Těmhle novinářům a takzvaně „demokratickým politikům“, jak si sami, ale jen oni sami říkají, vyhovovalo, kdybychom zde měli 10 anebo 15 tisíc mrtvých a „národ“ by žádal hlavu Babiše.

Ale o těchto lidech si snad nemyslíte, že tvoří významnou část společnosti?

Ne, naprostá většina národa se chová opačně. Nosí roušky, dodržuje vzdálenosti, což třeba pan Pečinka z Reflexu nesmyslně považuje za „radostné předání odpovědnosti na stát“, aniž by si uvědomoval, jak strašně žvaní. Dodržení potřebné disciplíny je základem funkce každé společnosti.

Prakticky ihned po vypuknutí koronavirové krize začali lidé aktivně pracovat. Nejen že šli roušky, ale protože „takzvané neziskovky“, čímž míním třeba Člověka v tísni, zůstaly naprosto netečné, tak se lidé začali starat o své staré a nemocné sousedy, vytvářeli faktické „neziskové organizace“, nosili a vařili lidem jídlo a starali se o ně. Vypukla hromadná dezinfekce. Hasiči byli v pomoci úžasní! Červený kříž pracoval na 150 procent. České firmy hned začaly hledat nové výrobní programy, ty firmy, jejichž výrobky byly potřeba, zaváděly nepřetržitou výrobu. Hostinští „vynalezli“ prodej přes okénka. Sociální pracovníci v domovech seniorů zůstali bydlet týdně bez vlastních rodin se „svými“ stařenkami a stařečky. Lékaři a sestry pracovali do úmoru. Lidé doma učili a učí své děti, a to není nic jednoduchého. Mladí umělci, ti, co nejsou neustále na stránkách „barevných časopisů pro idioty“, a také studenti šli pracovat do lesů a na pole. Mladí studenti ve zdravotnictví šli do nemocnic. A k tomu všemu nadšení a práci se z druhé strany, tedy z médií a od části politiků, ozývalo nepřetržité ječení, kvičení, strašení, a vyhrožování, jak to špatně dopadne.

Tedy ta banda, co by jí vyhovoval stav, jako je třeba v Belgii, která ekonomicky stojí a má osm tisíc mrtvých a paralyzované zdravotnictví. Ti jsou slyšet všude. Klika je, že na uječené žvanily našinci moc nedbají.

ODS říká, že vláda krizi absolutně nezvládla, opatření, která vyhlásila, tak nefungují. Pak vystoupí předseda jejího poslaneckého klubu Zbyněk Stanjura a pronese, že většinu opatření, které vláda provedla, převzala od ODS. Co si z toho vybrat? Jaké vysvědčení by si podle Vás Babišův kabinet zasloužil?

Co říká ODS, je v současné době naprosto irelevantní. Dnešní ODS je vedena vykastrovanými samci, nemá plán, nemá ideu a má jen touhu po moci, na níž za tohoto stavu strany rozhodně nedosáhne. Dokládá to například proslov poslanců ODS 28. dubna ve Sněmovně, který byl doslova blábolením, nesouvislou tirádou přání, stížností, pomluv a blouznivých představ. Říkal-li ironicky Winston Churchill, že „nejlepší argument proti demokracii je pětiminutový rozhovor s průměrným voličem“, tak pohled na jednání českého Parlamentu je „nejlepším argumentem“, proč Parlament zrušit.

Vláda by tedy u vás evidentně, na rozdíl od opozice, nepropadla. Jaké vysvědčení by si, podle vás, Babišův kabinet zasloužil?

Babiš je Babiš. Je sebestředný a špatně komunikující, nechápající mnoho sociálních vztahů a vazeb, fanatik dohledu nad vším a výběru daní. Ale jeho vláda, porovnáme-li výsledky v boji proti Covidu-19, je jedna z nejúspěšnějších vlád na celém světě. Počet mrtvých a rozšíření nákazy mezi obyvateli jsou jedny z nejmenších. Blokace ekonomiky na začátku byla potřebná, to už uznávají i zarytí „antibabišovci“, a chyby provedení nevybočovaly z normálu chování úspěšných vlád. Spíše byly menší než na západ od nás. Babiš a jeho vláda ovšem mají štěstí, že vládnou národu, který nepodléhá fanatismu. A zkušenost jej naučila, že nejbližší pomocnou ruku najdeme na konci svého ramene. A také ta podivná směs typicky české flexibility a rakousko-německého zvyku, že je potřeba rozumné rozkazy poslouchat a solidárně dodržovat. Tento český způsob myšlení a žití Babišově vládě vydatně pomohl. Asi tak jako Rakušané, ti nejslovanštější Germáni, podrželi Sebastiana Kurze. Jak řekl pro časopis Echo generální ředitel České spořitelny Tomáš Salomon: „Lidé (v ČR) jsou disciplinovaní a ke svým závazkům přistupují zodpovědně.“

Základním faktem je to, si lidé uvědomují, že máme jen 249 obětí, zatímco stejně lidnaté Švédsko více než desetkrát tolik – 2679. Podle průzkumů je s činností vlády spokojeno cca 70 procent občanů. To, že novináři a Česká televize tvrdí něco jiného, není rozhodující. Ale jen součástí politického boje

prohrávající menšiny. Ovšem ječící a řvoucí menšina, ovládající většinu medií, může být nakonec nebezpečnější než samotný koronavirus.

Osm imunologů a epidemiologů se postavilo proti „Výzvě jedenácti lékařů“, mezi nimiž byl i profesor Jan Pirk nebo rektor UK Tomáš Zima, a varovali veřejnost, že o viru toho víme příliš málo, než abychom mohli doufat, že máme vyhráno. Co si z toho má člověk vybrat, když jedny kapacity volají po tom, abychom se už vrátili do zcela normálního režimu, a jiní odborníci to považují za nebezpečné?

Já považuji „Výzvu jedenácti lékařů“ za něco jako „výstřel z Aurory“ či pro pamětníky „Dopis 99 Pragováků“ z roku 1968. Tedy za politický pamflet. Cílem inspirátorů, a v tom celém mohou profesori působit jen jako užiteční idioti, bylo oklikou zničit Babiše. Mrtvola sem, mrtvola tam. A až se začne hodně umírat, za pomoci médií a takzvané vládou „nezvládnuté“ krize změnit systém. A od nové – tedy až na piráty staré – garnitury, možná i sklidit na stará kolena zaslouženou odměnu. Takový titul „senátor-profesor“, „profesor poslanec v Evropském parlamentu“ nebo „profesor-ministr něčeho“ není k zahzení, že. Možná je to jen pomluva, ale říká se to po Praze a logicky to lidi napadá. Roušky, restrikce, hygienická pravidla fungují, tak je budeme horempádem rušit? Aby u nás bylo desetkrát tolik mrtvých, jako v oslavovaném Švédsku? O co jim jde?

Základní fundamentem „Výzvy“ bylo „Ukončit nouzový stav k 30. dubnu 2020“. Proč, když je nouzový stav pod různým názvem, ať už stav epidemie nebo stav ohrožení, vyhlášen ve čtyřiceti osmi státech Evropy z celkových padesáti? To páni profesori nevědí a ČT24 to jistě divákům neprozradí! Co to by mohlo náhlé ukončení obrany proti koronaviru způsobit, signatáře nezajímá? Své požadavky nějakými vědeckými důkazy či alespoň teorií nepodporují. Jistě že není možno táhnout karanténu do nekonečna, jistě že v době pandemie může dojít k poklesu kvality péče o jiné, mnohdy silně ohrožené pacienty, jistě že nouzový stav prostě v každém případě není bez následků. Ovšem, jak si asi páni profesori nevšimli, probíhá pandemie. Děsivá hlavně tím, že nevíme, co to vlastně je. Kde se to vzalo, jak dlouho to potrvá, nemáme na to žádný lék ani očkování, nevíme, zda se, jak u pandemií bývá, nákaza opět nevrátí, jak říká stále více odborníků, jak silně udeří, prostě nevíme téměř nic. Nevědí to ani páni profesori. A tak, jak se říká, „vaří z vody“.

Dobrá, tak požadavek na ukončení nouzového stavu ke konci dubna byl hloupostí. Ale tou je podle vás i ta část výzvy, v níž se praví, že „je nutné zdůraznit, že fyzické zdraví jde ruku v ruce se zdravím duševním, zdravím socio-ekonomickým a zdravím české demokracie“?

Tuto část textu považuji za hodně manipulativní. V těch slovech přímo slyším ozvěnu myšlenek kovaného soudruha, ministra Václava Kopeckého, bolševického ideologa Gottwaldovy éry. Ten měl také plnou hubu demokracie a blaha našeho lidu. A víme, jak to dopadlo. Jistěže soustředění na covid-19 změnilo způsob chodu nemocnic, ale v zásadě šlo o technickoorganizační akci a zajištění odborníků. Přejít na běžný anebo běžnější způsob chodu zdravotnictví nemá ve skutečnosti s tím, zda platí, nebo neplatí nouzový stav téměř nic společného. Navíc vláda se vždy pokoušela reagovat na odborné připomínky a šlo-li to, realizovala je. Vsadil bych sto ku jedné, že si páni profesori text vyhlášení nouzového stavu ani nepřečetli a že tudíž melou jen informace posbírané z médií.

Celá ta „Výzva jedenácti lékařů“ je víceméně jen politická agitka, jak správně upozornili lékaři z 1. lékařské fakulty Univerzity Karlovy, kteří se ohradili proti prohlášení jedenácti svých kolegů z UK k epidemii Covid-19. Je to tak silný a politický nátlak na vládu, že pánům profesorům nevěřím ani omylem, že je tak z ničeho nic popadl záchvat lidumilnosti. Osobně si myslím, že kdyby profesor Pirkovi do operace kecal spolusignatář biochemik, co tak rád zvířátka, pan profesor Zima, nebo psychiatr profesor Cyril Höschl, tak by s nimi vyrazil dveře. Co se má ale dělat s celou společností, tato skupina VIP a „kulichů“ ví. Hledí na to očima těch, co netrpí nouzí, kteří mají zajištěnou vždy a všude přednostně tu nejvyšší zdravotní péči, a případně i co nejkomfortnější umírání. Tak tihle VIP

ze svých intelektuálních výšin radí vládě, co má dělat s národem. Hlavně nerozumí ekonomice ani za pětník. Proč si mysleli, že bychom měli zrušit nouzový stav ke konci dubna, když ze 195 států světa zavedlo tak či onak ekonomická opatření oslabující výrobu a byznys obecně podle údajů 189? Asi ze srandy, ne?

Z „Výzvy lékařů“ plyne vlastně jen jedno. Zrušte protikoronavirová opatření, ono sice zcela jistě pak zemře mnoho lidí, možná tisíce, ale to nám – tedy iniciátorům – vlastně vyhovuje. Co na tom že to dopadne třeba jako v sedmnáctimilionovém Nizozemsku, které má přes pět tisíc zemřelých v souvislosti s koronavirem. Ale co je géniům do reality, pokud se nakazí, jsou za vodou. Určitě nebudou čekat někde na dvoře několik hodin, než je otestují, jistě že pro ně budou mít „nadstandardní pokoj a péči“. Kdo na tuhle nechutnost přišel, proč ji kdo zorganizoval, nevím. Ale máte, páni profesori, doma ještě maminku anebo tatínka? Co se koukají na televizi, sledují noviny a internet? A slyší, co se na celém světě děje? A co dělají prakticky všechny vlády, co to zvládají? Jak si myslíte, že to na ně dopadá? Spoléhají se na své synáčky, že je zachrání? A co jejich vrstevníci?

Nestačilo vám vysvětlení rektora Univerzity Karlovy profesora Tomáše Zimy, který v České televizi v reakci na negativní ohlas kolegů a veřejnosti prohlásil, že chtěli „uklidnit situaci v zemi“?

Moje maminka na podobné řeči vždycky říkala, že „lepší blbá výmluva, než psí enóno“. Tak uklidnění? Jak se na to dívá starší generace občanů, co nežije v privilegovaném prostředí, si dovolím citovat z dopisu čtenáře Jiřího Hájka z Libochovic do Lidových novin. Jistě že je to projev slovně poněkud extatický, ale jinak naprosto reálný ve vztahu k situaci:

„Je mi 87 let a jsem osamělec, který nikomu nechybí a chybět nebude. Smrti se nebojím, ale umírání ano, proto sleduji jasnozřivce zuřící nad počínáním vlád, které vyhlásily „time out“ pro ekonomiku pod záminkou jakési zdravotní hrozby, jež je – jak jasnozřivci snadno dokážou – ve srovnání s rakovinami, chřipkami a dalšími neduhy jen pouhou brnkačkou. Za jasnozřivci jsou zformována úderná komanda lobbistů, kteří vědí, jak na to. Vlády zařadí zpátečku a uvolní prostor pro onu kvazihrozbu, která nejspíš znovu udeří s umocněnou silou. Už se vidím, jak ležím ve špitále na castingu v dlouhé řadě čekatelů na ortel, jak podél té řady kráčí Mengele ve skafandru, palec nahoru, palec dolů, tomu ventilátor, tomu igelitový pytel, a jak potom, někde v ústraní, ležím s tím pytlem u nohou, vykašlávám kousky plic a za příšerných bolestí pomaloučku dodělávám. Takové vyhlídky mě opravdu, ale opravdu nevábí, proto mám plán. Vedle vany jsem položil žiletku, a až to přijde, doplížím se do koupelny, napustím vanu teplou vodou, překulím se do ní a tou žiletkou si proříznu žíly na zápěstích. Pak budu tiše usínat s blahým vědomím, že jsem ušetřil jedno lůžko pro další darmožroutský vzorek bez ceny.“

Neveselé čtení. Čím kapitolu o profesorech Zimovi, Pirkovi a spol. uzavřeme?

Já ty, co autor dopisu nazývá „jasnozřivci“ podle výroku profesora Pirka, nazývám „rýmičkáři“. A aby bylo jasno. Těch na odepsání, nad 65 let, s různými neduhy, je u nás více než dva miliony. Ostatně, starost o staré je základní civilizační pravidlo. Už kromaňonci a dokonce i neandrtálci se starali o své staré a slabé členy. Vy máte, vážení, původ jaký? Nějaká jiná větev „homo“?

Mimochodem, za situace, ve které jsme, mi volání těchto pánů profesorů po odstranění protikoronavirových opatření připadá jako onen slavný výrok jistého primátora Prahy, stojícího 12. srpna 2002 na mostě přes Vltavou, že prý „situace je nadmíru výtečná“. Aby za hodinu bylo pražské metro, Malá Strana, Libeň, Karlín a další čtvrtě pod vodou. Drsnější autoři i diskutující na netu často poukazují na nacistický plán Akce T4. Šlo o staré nebo jinak „nepotřebné“ osoby. V čele stála celá skvadra německých lékařů, slavných nacistických profesorů a význačných lékařů. Také si mysleli, že prostě ti nemocní a staří jen překážejí a je potřeba „odstranit překážky pro chod ekonomiky, zabránit

krachu“.

Páni profesoři na čísi popud vydali „Výzvu lékařů“ a spolu s opozičními politiky a lobbisty donutili vládu k ústupu a odvolání mnoha protikoronavirových opatření. Pokud se to náhodou povede, budou za geroje. Ovšem pokud nikoli, a dostanou se do role Donalda Trumpa, Borise Johnsona či brazilského Jair Bolsonara, Pánbůh je pak ochraňuj. Bude to na ně, až „dav bude chtít krev“. Tedy viníky.

Opoziční politici, různí advokáti i podnikatelé hrozí žalobami na vládu za to, že zastavila svými rozhodnutími byznys na měsíc a půl, někde i na dva. Nejsou nakonec obří ekonomické ztráty příliš velkou daní za to, že v Česku v důsledku epidemie koronaviru zemřelo 249 lidí, z nichž většina spíš s ním než na něj? Nepoloží stát ekonomicky všechna ta odškodnění, pokud by o nich soudy rozhodly?

Můžeme říci, že už se supi slétají. To by znamenalo, že si myslí, že stát je na lopatkách a teď se nažerou. Prostě když vypukne zemětřesení, vybuchne Krakatoa, nastane potopa a nebo válka nebo pandemie, tak jsou ekonomické ztráty. Ovšem otázka je, kdo to bude platit. A co? Jaké budou obří ekonomické ztráty? Kdo je spočítal? Jsou menší anebo větší, než když na nás Evropská unie naválí připravovaný Green Deal? Náklady na něj budou do roku 2030 zhruba 260 miliard eur, celkem do roku 2050 až bilion eur, což je 27 celých ročních rozpočtů České republiky.

A co kdyby se uvolnění, prováděné z takzvaně „ekonomických důvodů“ zvrtno? Jako v USA anebo v Británii a zemřelo by u nás 10 tisíc lidí? Byly by ekonomické ztráty menší? Kdo by pak pracoval, tedy mimo lékaře a pohřební služby? A kdo by platil daně?

Pokus vlády vymanévrovat se z inzerovaného náletu ekonomických a právnických supů přes vyhlášku Ministerstva zdravotnictví byl nešikovný. Je otázkou, byla-li nějaká jiná možnost. Odškodňovat v dobách pandemie podle zákonů, které vznikly před pandemií, nemá na světě žádnou judikaturu a je to právnicky v každém případě nebezpečný nápad. A podle mě pokus o mimořádný „zákonný“ zločin. Třeba si jeho autoři vzali příklad ze zničení ekonomiky Českého státu po Vestfálském míru 1648. Měna tehdy byla vítěznými katolíky a spekulacemi a placením tributů zničena, majetky přešly do cizích rukou a nastala doba bídy. Zbídačení českého národa se pak snažil napravit císař Josef II. To bylo ale až okolo roku 1770. Více než sto let tedy byly Česko a Morava v bídě. No, ale byli lidé, co se tehdy napakovali, že.

Vidíte tedy paralelu, že se v případě úspěšných žalob na stát velká většina obyvatelstva propadne do bídy, ale někteří se napakují?

Jisté je jedno. Pokud by se podařil tento zločinecký útok na ekonomiku České republiky, musel by stát vyhlásit úpadek. Podobně jako třeba Rakousko 9. května 1873. V praxi by to znamenalo, že by se stát ekonomicky zhroutil, měna by padla, úspory by byly znehodnoceny a majetky by přešly do cizích rukou. V takovém případě navrhuji, aby stát raději vyhlásil předem úpadek a nabídně, jak se říkalo, vše, jak to stojí a leží, takzvaně do „frcu“. Tedy k prodeji nejvyšší nabídce. Majetek, zemi, budovy, ekonomiku i obyvatelstvo. Aspoň by byl jeden majitel, že.

Myslíte si, že blázním? Tak si představte, že by někdo v roce 1933 prohlásil, že Němci, ten národ Schillera a Goetha, bude za pár let organizovaně a s nadšením házet za živa malé děti do ohně a vraždit miliony lidí výrobkem původně určeným k dezinfekci hmyzu. Nebo že by si někdo u nás v roce 1945 myslel, že do pěti let režim sebera všechnu půdu a ze všech rolníků a sedláků udělá státní nevolníky? Pořád si myslíte, že se to nemůže stát?

Mezi těmi, kteří po státu neustále natahují ruku a žádají o pomoc, nechybí umělci všeho

druhu. Ale v pořadu Události, komentáře České televize uvedl herec David Prachař, že stát není primárně od toho, aby podporoval bolestínské umělce a neustále se omlouval, proč jim nedává tolik a tolik peněz. Podle něj stát dělá, co je v jeho možnostech. Nepoškodí tento spíše ojedinělý názor z branže snahy těch, co o vydatnější podporu „zamrzlé“ kulturní produkce usilují?

Umělci a komedianti, staletí živořící v bídě, v době nových medií – už od dob rozhlasu a filmu – získali mimořádné společenské postavení. Místo toho, čím jsou, tedy herci – a já si jejich umění cením – se stali „celebritami“ a někteří z nich i milionáři. U nás spíš jen tak v korunách. Ale domnívají se, že mají, díky schopnosti naučit se texty rolí a předstírat, že jsou něčím jiným, než jsou, že jsou jakousi kastou vyvolených. Umělci to teď mají těžké. Ale to servírky, řidiči kamionů a kadeřnice taky. Jistě že by bylo hezké jim pomoci. Třeba aby nám pomohli svým uměním zapomenout na náhle se změněný svět kolem nás. Ale pomoc potřebuje kdekdo. Když mohou kvalifikovaní lidé z firem, které stojí, po nějakou dobu chodit sbírat v lese větve, co by nemohli herci?

Pár úplných pomatenců z této branže všem ostatním umělcům vyloženě škodí. Připomenu, jak končí Werichova pohádka v geniální knížce Fimfárum O rybáři a jeho ženě:

Rybářova žena: „Já chci bejt pánbu. Dala ryba chajdu, dala vilu, krále, císaře, papeže, udělá mne bohem! Utíká muž k moři. A strhla se bouře, že se sotva na nohou udržel:

„Zlatá rybo, slyš má slova,
vylez z vody, zjev se znova.

Mám ženu zlou jako šídlo
a pálí ji dobré bydlo!

„No, co tentokrát?“

Rybář k rybě: „Moje žena chce vládnout sluncem a měsícem a atom chce rozebrat. Chce být jako pánbu!“

„Jdi domů,“ povídá ryba, „najdeš ji v láhvi od octa“.

A tam ji našel, v kyselém smradu, rozcuchanou, mastnou, se špinavým krkem a okousanými nehty. A tam žijí oba dodnes.

Četl to někdo z těch „význačných“ umělců, co by chtěli aby „zlatá ryba“, tedy stát, stále jen dával a dával?

V harmonogramu rozvolňování jsou až na konci restaurace. Když už teď jsou vidět u jejich výdejních okének skupinky lidí, kteří v jejich blízkosti popíjejí a pokuřují, dá se čekat, že se v nich provoz vrátí zase rychle do běžných kolejí a lidé budou dohánět to, co si museli po dobu nouzového stavu odepřít?

V zásadě můžeme říci, že naši „pivní skauti“, večerní alkoholici a prostě celá ta hospodská grupa, jak ji krásně vykreslil český seriál Most, se chovala přímo ukázkově. Televizní šoty o lidech popíjejících v blízkosti výdejních okének hospod byly jen takové „tytyty“, my o vás víme. Docela mne okouzilo, že koronavirus dokázal, že neustálé žvanění novinářů a různých aktivistů, jací jsou Češi opilci, se ukázal jako žvást. Hranice se uzavřely, alkoholické zájezdy „moderních Evropanů“ skončily, plno Poláků a Ukrajinců zůstalo za hranicemi a najednou klesla spotřeba alkoholu o 24 procent. Když jsem před několika lety napsal, že ty „evropské statistiky“ jsou nesmysl, mohli se antialkoholičtí aktivisté vzteknout. Jistě že se pivaři navrátí do hospod, oni tam vlastně bydlí. Ale není jich zase tolik. A nikam jinam moc nechodí. Takže je lehké je ohlídat. Oblast výskytu: Domov, někdy práce, hospoda, domov. To není složité.

Spíš se obávám davů, co se nahnou do obchodních center, kde budou vyhlášeny slevy slev. A všechny ty ženské, co říkají, že jejich rozkoš je jít „šopovat“, tedy nakupovat jako idiotky, vtrhnou do otevřených obchodů, že budou vypadávat okny ven. A budou ve skupinkách s „kámoškami“ lítat od obchodu k obchodu, ječet radostí nad slevami, vláčet za sebou otrávené děti a pološílené manžely. To bude soda! No a „slevové důchodkyně“? Už vidím ty kolony babek-vozičkářek, jak zatarasí každou

uličku a budou se strkat u rohlíků zlevněných o 20 haléřů!

Nemálo politiků se nechalo slyšet, že v této mimořádné situaci se více než kdy jindy potvrdila opodstatněnost existence České televize. Proti proudu se však vydal senátor Jan Žaloudík vyjádřením, že se Česká televize zbláznila, když dělá k pandemii a všemu, co se jí týká, 24hodinový speciál. Potřebují podle vás občané ty nonstop se valící informace z ČT24?

Skutečně netuším, kteří ti politici to byli. Asi myslíte už téměř zkrachovalé politiky typu Kalouska, Fialy a všech těch různých aktivistů typu gendero-eko-euro, nebo různé ty rádoby komentátory a „novinářky z leknutí“. Pan senátor profesor Jan Žaloudík vyjádřil o ČT24 mínění mnohých. ČT24 funguje na několika principech. Za prvé vždy „uchopí jednu myšlenku“, tu mele kolem dokola. Například „nejsou roušky, nejsou roušky, nejsou roušky“ 24 hodin 7 dnů v týdnu. Protože má, jak se to stává duševně pomalejším osobám, značný problém myšlenku opustit. Pokud však nalezne jinou „myšlenku“ i třeba o koronaviru, tak o ní mele a mele do zblbnutí. Ale mohu sdělit panu senátorovi, že už i tento mediální kolotoč kolem koronaviru se vyčerpává a lidi už toho mají plné zuby. Tak teď zase budeme slyšet: „Je sucho, nebude úroda!“. To je ovšem takové neúderné, to vykřikují zemědělci několikrát do roka, případně to vymění za náhlé mrazy či náhlé deště a záplavy, a tak před pár dny začala ČT 24 ječet, jaká bude bída, jak se zdražuje, jaké nás čekají hrozné věci. Dokud někdo téhle partě Českou televizi nevyrvе z rukou, tedy hlavně jim nezarazí peníze, není naděje na změnu.

Diváci by potřebovali skutečné informace. Úkolem z našich daní miliardami živěné televizně-ideologické skupiny je naopak nedopustit, aby běžný starší divák ČT24 nějaké relevantní informace získal. No, že by někdo, jak navrhoval Václav Klaus starší, vyrazil demonstrovat před Kavky? Asi ne, lidi vědí, že naší televizi se nedá věřit už od té doby co za bolševika vznikla, tak je nechají žvanit, co chtějí. Škoda.

Celý svět se bude muset vypořádat s velkými ekonomickými problémy. Je namístě volání po tom, aby Čína, pokud se prokáže její zavinění, byla hnána k odpovědnosti a k odškodnění za to, že tajila informace o vývoji pandemie, nevarovala svět a umožnila rozšíření nákazy?

Pokud bude Číně prokázána jakási hypotetická vina, ale případně i skutečná vina, kdo a jak by měl Čínu hnát k odpovědnosti? Řečí může mít každý plnou fůru. Já bych nechtěl žít v čínském systému, ale to je Číňanům fuk. Na Čínu dnes nikdo nemá. Evropa je proti ní technologicky zanedbaná vesnice, Amerika má 50 let ztrátu v infrastruktuře, v dopravní síti a ve výrobě léků, elektronice, prostě všude. Rozhádaný a vnitřně politicky a ideologicky rozdělený západní svět by chtěl někoho trestat? Čínu, která má za sebou neuvěřitelných 45 let obrovského vývoje a za sebou národ, užívající si poprvé v dějinách blahobytu, když jejich rodiče ještě zažili hladomory? Co to má v hlavě ten, kdo tohle navrhuje? Piliny?

Jistě, celosvětově dojde k ekonomickému poklesu. K tomu došlo po všech velkých válkách, morech, epidemiích a podobně. Co se týče nás, nemám zas tak velké obavy. Za prvé, zdaleka nejsme tak rozežraní jako Západ, a pak, máme jako národ a stát trénink. A taky, proč bychom si ausgerechnet měli žít bez problémů? Jsme snad něco více než naši rodiče a prarodiče?

Tím chcete říci, že si každá generace musí projít tu větším, tu menším peklem?

Za první světové války padlo na frontách 140 tisíc Čechů. Stát, ve kterém jsme 300 let žili, se rozpadl. Dalších cca 50 tisíc našich zemřelo na španělskou chřipku v letech 1918 až 1919. A za pár let jsme patřili k nejbohatším v Evropě. A jako v každém úspěšném státě u nás pracovali „gastarbeitři“, v zásadě však už od roku 1848, desetitisíce Jugoslávců, Bulharů a Italů. Pak nás okupovali Němci a ukradli nám, kde co šlo. Německá nacistická válka byla hlavně válkou loupežnou. Malou chvíli byl klid a v roce 1948 nás okradli sovětské komunisty. V roce 1953 pak stát pod vedením

soudruhů zkrachoval a byla měnová reforma. Pak to šlo nahoru, a za pár let už jsme zase byli nejbohatší z komunistického Východu. Protože jsme byli satelit SSSR, výš to v tom systému nešlo. V letech 1962 až 1968 jsme zbohatli tak, že jsme si stavěli hotely v Bulharsku na Zlatých píscích a jezdili do Jugošky ročně po statisících. K moři. A „nebyli lidi“. A tak u nás opět pracovali jako gastarbeitři Poláci, tedy hlavně Polky. Jo a Vietnamci. Kubánci se jako pracovní síla nepovedli.

Po okupaci v roce 1968 přišly statisíce lidí o zaměstnání, tedy o vedoucí a odborná místa, jiní byli vyhozeni z práce úplně. Celkem asi tak 600 tisíc lidí. Ani tak jsme neplakali a vymysleli Husákův chalupářský socialismus. A furt nebyli lidi. Tak přijeli pracovat Poláci a Vietnamci, Bulhaři a Mongolové. Intelektuálové oprávněně plakali, ale lid si celkem žil. Musel držet hubu, ale zase ne tak moc. V Bulharsku u moře nebylo pro Čechoslováka kam plivnout a v Jugošce měli extra ceny pro Čechy. Na tabulích u kempů se to psalo: „domáce, strane (cizinci) i češke“. V různých cenových hladinách.

Na tvrdou vodu ekonomické reality jsme narazili po roce 1990. Desetitisíce lidí přišly o práci. Fabriky zmizely, jezédáky nikdo nepotřeboval. Šup ekonomicky dolů. Ale za dva roky už to byl zase let nahoru. Tak rychlý, že jsme opět bez gastarbeiterů nemohli fungovat. Ukrajinci, Poláci, Slováci, Bulhaři, Mongolové a tak dále. V roce 2019 jsme se měli jako nikdy v historii.

Na co se po letech hojnosti máme nyní nejspíš připravit?

Zase přijde sešup dolů. Zase přijdou tisíce lidí o práci. A zmizí firmy, ve kterých pracovali. No a co? Za posledních sto let to bude poněkolkáté. Takže zase použijeme svoje chytré hlavy a šikovné ruce, opět se naučíme plout v systému, někdy poněkud na hraně zákona. A zase bude po nějaké době dobře.

No, ovšem bude se muset pracovat. To některé, zvláště ty mladší, asi překvapí. Ale oni si zvyknou. Stále platí stará moudrost: Chceš-li, aby z tvého syna něco bylo, občas ho vyhod' do tmy a na mráz. Jaká ta tma a zima po koronaviru bude, nevíme. Ale ona nám zase tolik neublíží. Aspoň se otužíme. Jo a ti „gastarbeitři“, což je typická ukázka prosperující společnosti, se už těší, až tady budou úpět v té budoucí údajné krizi s námi.

Jako už více než sto let.